

igennem! Det er et ikke ubekendt politisk Trick. Ved Samlingens Slutning, hvor der gaar saa meget med, prøver man, om denne store Sag ikke ved et coup de main kan føres igennem, om der ikke kan skaffes et Flertal for den. Saa faar det gaa med Landstinget, som det gaa vil. Landstinget behøver man ikke at tage saa meget Hensyn til; om det har en Dag eller to til at behandle denne vigtige Sag, kan det sagtens være nok.

Der skaffedes saa et Flertal i Folketinget. Hvad der er sket, er jo lidt vanskeligt at vide, Udvalgsbetænkningen siger ikke meget om det, men der kom et Flertal, et Flertal, som ikke kan siges at være overvældende stort, eftersom det bestaar af 6 Medlemmer af 11. Mindretallet bestaar altsaa af 5. Men der skaffedes, som sagt, et Flertal, og det er ingen Hemmelighed, hvorfra Flertallet kom, og hvilke Grunde der dikterede de 6 Medlemmer, der gik med til Forslaget, denne deres Stilling. Det er uimodsagt blevet udtalt dernede, at naar Socialdemokraterne nu gik med til Opførelsen af Christiansborg Slot, saa var det kun, fordi de ikke vilde sige nej til et Arbejde i København, der drejede sig om 6 Mill. Kr. Aldeles bortset fra, at dette Ræsonnement fra anden Side set er ret uheldigt, idet der jo allerede er saa store Byggeforetagender i Gang, at det ganske sikkert vil hævne sig, at man ophober endnu flere, er det ejendommeligt at se det støttet af en Udtalelse i Socialdemokraternes Hovedorgan, der trøster Meningsfællerne med, at det kan blive godt altsammen. „I skulle ikke være vrede, fordi vi nu vedtage Kongestøttet, thi naar Danmark en Gang bliver Republik, ville vi der have Repræsentationslokaler, dertil kunne de udmærket vel bruges.“ Derved „døller“ man, om jeg saa maa sige, det stærke Mishag, der kunde opstaa mod den Stilling, Socialdemokraterne i Folketinget have indtaget i dette Tilfælde. Derved er altsaa Flertallet skaffet til Veje, og det har den højtærede Minister benyttet.

Der foreligger nu, siges der, en ændret Plan eller ændrede Planer til Genopførelse af Christiansborg Slot. Forslaget, som det er vedtaget i Folketinget, lyder paa, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at lade Christiansborg Slot genopføre paa Grundlag af den af Arkitekt Thorvald Jørgensen udarbejdede Plan, saaledes som den nu foreligger fra hans Haand. Jeg har, da jeg interesserer mig meget varmt for Spørgsmaalet,

gjort mig Umage for at faa at vide, hvori den ændrede Plan bestaar, og hvor den er henne. Det er mig ikke bekendt, at der her for Landstinget er fremlagt nogen saadan. Jeg har læst Forhandlingerne i Folketinget og navnlig med megen Interesse læst, hvad Ordføreren dernede har sagt. Ordføreren kommer først med en Bemærkning om, at nu stod Sagen jo ganske anderledes end før. Tidligere var man begyndt med den oppe i Landstinget, det var naturligvis galt, men nu begyndte man nede i Folketinget, og saaledes skal det selvfølgelig ogsaa være; det vidner om Forandring i Opfattelsen fra Regeringens Side overfor Landstinget, en Forandring, som naturligvis er heldig, og derfor gaar Sagen nok nu. Saa kommer den ærede Ordfører dernede til at tale om, hvad det er, der foreligger, og han siger bl. a., at det Projekt, der nu foreligger, er blevet noget ændret af Hensyn til den fremkomne Kritik. — Jeg maa, som sagt, gøre den Bemærkning, at jeg har ikke haft nogen anden Adgang til at lære de Planer, der nu er Tale om, de ændrede Planer, at kende uden af den Omtale, de have faaet i Rigsdagstidenden, og jeg vil antage, at der overhovedet ikke i dette Ting findes noget Medlem, som har faaet nogen som helst Besked om de ændrede Planer eller faaet noget som helst at se af dem. (*Carstensen*: I Betænkningen!). I Betænkningen, siger det højtærede Medlem, Betænkningen indeholder, saa vidt jeg kan se, ikke en eneste Plan, ikke et Snit, ikke en Linie, ikke noget som helst. Der staar i Loven, at den endelige Plan skal forelægges Rigsdagen. Jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer dele min Opfattelse, at Rigsdagen er ikke alene Folketinget, men ogsaa Landstinget. Jeg hævder derfor Landstingets Ret til i videste Omfang at faa Planerne at se, og jeg slaar atter, paa Grund af det ærede Medlems Afbrydelse, fast, at intet Medlem af dette Ting, mig bekendt, har set disse Planer. Det ærede kongevalgte Medlem (*Carstensen*) talte ganske vist før om, at der var et Medlem af Udvalget nede i Folketinget, der sammen med Arkitekten havde lavet noget, og at det skulde være det, som nu foreligger. Jeg har ikke haft Adgang til at faa noget saadant at se, jeg ved ikke noget derom. Jeg maa holde mig til, hvad Forslaget siger. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil fortælle mig og Tinget lidt om, hvad det er for Planer, og hvordan de se ud.

Jeg vil ikke sige, at Ordføreren i